

2003. évi XV. törvény

a pénzmosás megelőzéséről és megakadályozásáról

E törvény célja, hogy - a terrorizmus finanszírozásának megakadályozását is elősegítve - útját állja a bűncselekményből származó pénzeknek a pénz- és tőkepiaci rendszeren, továbbá más, pénzmosás szempontjából veszélyeztetett tevékenységeken keresztül történő tisztára mosásának.

1. § (1) E törvény hatálya alá tartozik, aki a Magyar Köztársaság területén

- a) pénzügyi szolgáltatási, kiegészítő pénzügyi szolgáltatási tevékenységet folytat;
- b) befektetési szolgáltatási, kiegészítő befektetési szolgáltatási, befektetési alapkezelési tevékenységet folytat;
- c) biztosítási, biztosításközvetítői, biztosítási szaktanácsadási tevékenységet folytat;
- d) árutőzsdei tevékenységet folytat;
- e) postai pénzforgalmi közvetítői tevékenységet, postai készpénzátutalást, belföldi és nemzetközi postautalvány-felvételt és kézbesítést folytat;
- f) ingatlanüggyellett kapcsolatos tevékenységet folytat;
- g) könyvvizsgálói tevékenységet folytat;
- h) könyvviteli (könyvelői), adószakértői, okleveles adószakértői, adótanácsadói tevékenységet megbízási, illetve vállalkozási jogviszony alapján folytat;
- i) játékkaszinót működtet;
- j) nemesfémmele, drágakövele, ezeebből készült tárgyakkal, ékszerekkel, kulturális javakkal, művészeti alkotásokkal kereskedik, azokat árverésen vagy bizományosként értékesíti;
- k) önkéntes kölcsönös biztosítópénztárként működik;
- l) ügyvédi, közjegyzői tevékenységet végez;
- m) az a)-l) pontban meghatározott tevékenységet végző személy vagy szervezet (a továbbiakban: szolgáltató) ügyfele, valamint a 7. § vonatkozásában az a személy, aki a Magyar Köztársaság határát átlépi;
- n) a szolgáltató, annak vezetője, alkalmazottja, illetőleg segítő családtagja.

(2) E törvény rendelkezéseit az 1. § (1) bekezdés l) pontban foglalt szolgáltatókra, illetve alkalmazottakra a 14-15. §-okban foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

(3) A vámhatóságra a törvényt a 7. §-ban, a 8. § (1) és (3) bekezdéseiben és a 10. § (1) bekezdésében foglaltak esetén kell alkalmazni.

Értelmező rendelkezések

2. § (1) E törvény alkalmazásában:

a) *Ügyfél*: aki a szolgáltatóval a szolgáltató tevékenységi körébe tartozó szolgáltatás igénybevételére szerződést köt (rendszeres ügyfél), illetve a szolgáltató részére ügyleti megbízást ad (alkalmi ügyfél).

b) *Üzleti kapcsolat*: az ügyfél és a szolgáltató között a szolgáltató tevékenységi körébe tartozó szolgáltatás igénybevételére vonatkozó írásbeli szerződéssel létrejött tartós jogviszony. Üzleti kapcsolatnak tekintendő az is, ha a 14. § (2) bekezdésében meghatározott közjegyzői tevékenységek tekintetében a közjegyző az eljárást lefolytatja.

c) *Azonosítás*:

1. az ügyfél, a rendelkezésre jogosult, a meghatalmazott, továbbá a képviselő személyazonosságáról való meggyőződés a 4. § (1) bekezdésében meghatározott okiratok alapján, továbbá

2. az 5. § (1) bekezdésében meghatározott adatok írásban való rögzítése.

d) *Bejelentési kötelezettség*: az 1. § (1) bekezdésének n) pontjában meghatározott által történő pénzmosásra utaló adat, tény vagy körülmény bejelentése a kijelölt személynek, továbbá a bejelentés kijelölt személy által történő továbbítása az Országos Rendőr-főkapitányságnak (a továbbiakban: ORFK).

e) *Könyvviteli tevékenységet folytat*: aki a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény 150. § (2) bekezdése szerint könyvviteli szolgáltatást végez.

f) *Adótanácsadó, adószakértő, okleveles adószakértő*: aki a külön jogszabályokban meghatározott feltételek szerint megszerzett szakmai képesítéssel és ilyen tevékenység folytatására jogosító engedéllyel rendelkezik.

g) *Ingtalanüggyellett kapcsolatos tevékenység*: ingatlan tulajdonjoga átruházásának, bérleti jogának üzletszerű közvetítése, ideértve az ügyletek előkészítését, az ingatlan forgalmi értékének becslését, valamint az üzletszerű ingatlanberuházás és ingatlanfejlesztés.

h) *Tényleges tulajdonos*: akinek az érdekében az ügyfél az ügyleti megbízást adta, illetve aki az ügyleti megbízás során létrejött vagyoni előny felett utasítási, kapcsolt vállalkozási, megbízási, meghatalmazási, vagyonkezelési vagy egyéb jogviszony alapján rendelkezhet.

i) *Levelezőbanki szolgáltatás*: valamely hitelintézet más hitelintézet számára történő számla vezetése pénzforgalmi szolgáltatási megbízás teljesítése vagy pénzügyi, illetve befektetési szolgáltatási tevékenység teljesítése céljából.

(2) E törvény alkalmazásában állami vagy szakmai felügyelet az 1. § (1) bekezdésének

a) a)-e) és k) pontja vonatkozásában a b) pont szerinti kivétellel a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete;

b) a) pontja vonatkozásában a kiegészítő pénzügyi szolgáltatási tevékenységek közül a pénzfeldolgozás tekintetében a Magyar Nemzeti Bank;

c) i) pontja vonatkozásában a Szerencsejáték Felügyelet.

(3) E törvény alkalmazásában az 1. § (1) bekezdésének g) pontjában meghatározottak vonatkozásában a szakmai felügyeletet a Magyar Könyvvizsgálói Kamara látja el.

(4) Az 1. § (1) bekezdésének l) pontjában meghatározottak vonatkozásában a szakmai felügyeletet az ügyvédek esetében a Magyar Ügyvédi Kamara, a közjegyzők esetében a Magyar Országos Közjegyzői Kamara látja el.

(5) E törvény alkalmazásában állami vagy szakmai felügyelettel nem rendelkező szolgáltatók: az 1. § (1) bekezdésének f), h) és j) pontjában meghatározott szolgáltatók.

Azonosítási kötelezettség

3. § (1) A szolgáltató az ügyféllel történő üzleti kapcsolat létesítésekor köteles az ügyfél, annak meghatalmazottja, a rendelkezésre jogosult, továbbá a képviselő azonosítását elvégezni.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott eseten kívül kétmillió forintot elérő vagy meghaladó összegű (forintban, devizában, valutában) ügyleti megbízást a szolgáltató kizárólag olyan ügyféltől, meghatalmazotttól, rendelkezésre jogosulttól, továbbá képviselőtől fogadhat el, akinek azonosítását elvégezte.

(3) A (2) bekezdésben meghatározott azonosítási kötelezettség kiterjed az egymással ténylegesen összefüggő, több ügyleti megbízásra, ha ezek együttes értéke eléri a kétmillió forintot. Ebben az esetben az azonosítást azon ügyleti megbízás elfogadásakor kell végrehajtani, amellyel az ügyletek együttes értéke eléri a kétmillió forintot.

(4) Pénzmosásra utaló adat, tény vagy körülmény felmerülése esetén, amennyiben az (1)-(2) bekezdésben meghatározottak szerint azonosításra még nem került sor, a szolgáltató köteles haladéktalanul az ügyfelet, a meghatalmazottat, a rendelkezésre jogosultat, továbbá a képviselőt a (2) bekezdésben meghatározott értékhatárra tekintet nélkül azonosítani.

(5) Az 1. § (1) bekezdés i) pontjában meghatározott szolgáltató köteles az ügyfelet a játékkaszinó területére való belépéskor az 5. § (1) bekezdés a) és b) pontjában meghatározott adatokkal azonosítani.

(6) Az 1. § (1) bekezdés c) és k) pontjában meghatározott szolgáltatók esetében nem terjed ki az (1) bekezdésben foglalt azonosítási kötelezettség:

a) a biztosítóintézetekről és a biztosítási tevékenységről szóló 1995. évi XCVI. törvény (a továbbiakban: Bit.) 1. számú mellékletének A. része szerinti nem-életbiztosítási ág 3-19. ágazataiba tartozó biztosítási ügyletekre,

b) a Bit. 2. számú melléklete szerinti életbiztosítási ágba, valamint a Bit. 1. számú mellékletének A. része szerinti nem-életbiztosítási ág 1-2. ágazataiba tartozó biztosítási ügyletekre, ha a szerződő fél díjfizetési kötelezettségének éves összege nem haladja meg a kettőszáznegyvenezer forintot, illetve, ha az éves egyösszegű befizetés összege nem haladja meg a hatszázezer forintot, valamint

c) az olyan nyugdíjbiztosítási ügyletekre, amelyekre az alkalmazott munkaszerződése vagy munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonya alapján jogosult, feltéve, hogy a biztosítási szerződés nem vásárolható vissza, illetve a biztosító szolgáltatására jogosult személyt megillető összeg hitel vagy kölcsön fedezeteként nem fogadható el.

(7) Ha a biztosítóval szerződő fél egy biztosítási szerződés keretében több személy, mint biztosított javára köt biztosítást (csoportos biztosítási szerződés), a biztosítónak ilyen esetben is csak a szerződő felet kell azonosítania.

(8) A biztosító nem köteles azonosítani az ügyfelet, ha biztosításközvetítói tevékenysége keretében biztosítási alkusz vagy független biztosítási ügynök az ügyfelet korábban már azonosította. A biztosítási alkusz és a független biztosítási ügynök az ügyfél azonosítása során rögzített adatokat - legkésőbb a felvett biztosítási ajánlat továbbításával egyidejűleg - átadja a biztosítónak.

(9) Az 1. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott szolgáltató a biztosító szolgáltatására jogosult - korábban még nem azonosított - személyt (szerződő felet, biztosítottat, kedvezményezettet, engedményest, károsultat stb.) az ötmillió forintot elérő vagy azt meghaladó összeg (biztosítási összeg, visszavásárlási összeg, kártérítés stb.) számára történő kifizetésekor azonosítani köteles.

(10) Ha az ügyfél jogi személy vagy más szervezet, a nevében vagy megbízása alapján eljáró személy személyazonosságának megállapítása mellett a jogi személy, illetőleg a más szervezet azonosítását is el kell végezni.

(11) Nem kell az azonosítást ismételt elvégezni, ha

a) a szolgáltató az ügyfelet, a meghatalmazottat, a rendelkezésre jogosultat, továbbá a képviselőt egyéb ügylet kapcsán már azonosította, és

b) jelen ügylet kapcsán az ügyfél, a meghatalmazott, a rendelkezésre jogosult, a képviselő személyazonosságát megállapította, és

c) nem történt az 5. § (1) bekezdésében felsorolt adatokban változás.

(12) A szolgáltató nem köteles azonosítani az ügyfelet, ha ügyfele a 2. § (2) bekezdésének a) pontjában meghatározott szolgáltató.

(13) Az 1. § (1) bekezdés a) pontjában meghatározott szolgáltató levelezőbanki szolgáltatás keretében adott megbízást kizárólag olyan külföldi székhelyű szervezettől fogadhat el, amely a saját országának joga szerint pénzügyi intézmény, és megbízóját megnevezi.

(14) Az 1. § (1) bekezdés b) és e) pontjában meghatározott szolgáltató ügyleti megbízást kizárólag olyan külföldi székhelyű szervezettől fogadhat el, amely saját országa joga szerint pénzügyi intézmény, és megbízóját megnevezi.

(15) A (13)-(14) bekezdés rendelkezéseit nem kell alkalmazni, ha az ügylet természetéből következően az átutalási megbízást a külföldi szolgáltató a saját nevében adja.

4. § (1) Azonosítás során a szolgáltató köteles megkövetelni az alábbi azonosságot igazoló okiratok (okmányok) bemutatását:

a) természetes személy esetén

1. belföldi természetes személy személyazonosító igazolványa (személyi igazolványa) és lakcímet igazoló hatósági igazolványa, vagy útlevele és lakcímet igazoló hatósági igazolványa,

2. külföldi természetes személy útlevele, személyi azonosító igazolványa, feltéve, hogy az magyarországi tartózkodásra jogosít, vagy érvényes tartózkodási engedélye,

3. 14. életévét be nem töltött természetes személy személyi azonosítót igazoló hatósági igazolványa vagy útlevele, diákigazolványa;

b) jogi személy, vagy jogi személyiséggel nem rendelkező más szervezet esetén a nevében vagy megbízása alapján eljárni jogosult személy(ek) *a)* pontban megjelölt okiratainak bemutatásán túlmenően, az azt igazoló okiratot, hogy

1. a belföldi gazdálkodó szervezetet a cégbíróság bejegyezte, vagy a bejegyzési kérelmét benyújtotta; egyéni vállalkozó esetében azt, hogy adószámmal rendelkezik, illetőleg az adóhatósági bejelentkezési kérelmét benyújtotta,

2. más belföldi jogi személy esetén, ha annak létrejöttéhez hatósági vagy bírósági nyilvántartásba vétel szükséges, a nyilvántartásba vétel megtörtént, illetőleg a nyilvántartásba vétel iránti kérelmét benyújtotta,

3. külföldi jogi személy vagy jogi személyiséggel nem rendelkező más szervezet esetén a saját országának joga szerinti bejegyzése vagy nyilvántartásba vétele megtörtént;

c) cégbejegyzési, hatósági vagy bírósági nyilvántartásba vétel iránti kérelem cégbírósághoz, hatóságához vagy bírósághoz történő benyújtását megelőzően a jogi személy, vagy jogi személyiséggel nem rendelkező más szervezet társasági szerződését (alapító okiratát, alapszabályát).

(2) A szolgáltató az (1) bekezdés *b)* pontja alapján jogi személytől vagy jogi személyiséggel nem rendelkező más szervezettől köteles 30 napnál nem régebbi okirat bemutatását megkövetelni.

5. § (1) A szolgáltató az azonosítás során az alábbi adatokat köteles rögzíteni:

a) természetes személy

1. családi és utónevét (születési név), amennyiben van, házassági nevét,

2. lakcímét,

3. születési helyét, idejét,

4. állampolgárságát,

5. anyja születési nevét,

6. az azonosító okmányának típusát és számát,

7. külföldi természetes személy esetében az 1-6. pontban meghatározott adatok közül az azonosító okmány alapján megállapítható adatokat, valamint a magyarországi tartózkodási helyet;

b) jogi személy vagy jogi személyiséggel nem rendelkező más szervezet

1. nevét, rövidített nevét,

2. székhelyének, külföldi székhelyű vállalkozás esetén magyarországi fióktelepének címét,
3. főtevékenységét,
4. azonosító okiratának számát,
5. képviselőjére jogosultak nevét és beosztását,
6. a kézbesítési megbízott azonosítására alkalmas adatait;

c) az üzleti kapcsolatra és az ügyleti megbízásra vonatkozó és ahhoz kapcsolódó legfontosabb adatokat.

(2) Üzleti kapcsolat fennállása alatt az azonosítás során megadott adatokban, illetve a tényleges tulajdonos személyét érintően bekövetkezett változásról az ügyfél köteles a tudomásszerzéstől számított öt munkanapon belül a szolgáltatót értesíteni.

(3) A (2) bekezdésben előírt kötelezettség teljesítése érdekében a szolgáltató felhívja ügyfelei figyelmét az adataikban bekövetkezett változások közlésének kötelezettségére.

(4) Ha az 1. § (1) bekezdésének *a)* és *b)* pontjában meghatározott szolgáltató által vezetett számla terhére és javára két naptári évet elérő időtartam alatt megbízás teljesítésére nem került sor - ide nem értve a természeténél fogva többéves futamidejű ügyleteket - a szolgáltató a következő egyenlegközlő értesítésben felhívja ügyfelét az adataiban időközben esetlegesen bekövetkezett változások közlésére.

(5) Amennyiben az ügyfél adataiban változás következik be és azt az ügyfél a (2) bekezdésben előírtak szerint nem közli a szolgáltatóval, úgy a szolgáltató az ügyfél személyes megjelenésekor az adatokban való változást rögzíteni köteles.

(6) Amennyiben az ügyfél (1) bekezdésben, illetve a tényleges tulajdonos a 6. § (2) bekezdésében meghatározott adatai az azonosítási eljárás során nem állapíthatók meg, illetve nem szerezhetők be, a szolgáltató az üzleti kapcsolat létesítését, az ügyleti megbízást, illetve a további ügyleti megbízások teljesítését megtagadja.

(7) Háromszázezer forintot elérő, illetve meghaladó összegű pénzváltási tranzakció esetén a pénzváltási tevékenységet folytató szolgáltató köteles az ügyfelet az (1) bekezdésben szereplő valamennyi adatra vonatkozóan azonosítani. Az ügyleti bizonylaton elegendő az (1) bekezdés *a)* pontjának 1. és 6. alpontjában, illetve jogi személy esetén ezen túlmenően az (1) bekezdés *b)* pontjának 1. és 2. alpontjában felsorolt adatokat feltüntetni.

(8) A 3. § (13)-(14) bekezdésében meghatározott kötelezettség teljesítésekor a megbízó megnevezésének az (1) bekezdés *a)* és *b)* pontjának 1. és 2. alpontjában meghatározott adatokat, illetve a megbízó számlaszámát kell tartalmaznia.

6. § (1) A 3. § (1)-(2) és (4) bekezdésében meghatározott esetekben az ügyfél köteles a szolgáltató részére írásbeli nyilatkozatot tenni arra vonatkozóan, hogy saját, vagy a tényleges tulajdonos nevében, illetőleg érdekében jár el.

(2) Amennyiben az ügyfél nyilatkozik arról, hogy a tényleges tulajdonos nevében, illetőleg érdekében jár el, az írásbeli nyilatkozatnak az 5. § (1) bekezdés *a)* és *b)* pontjának 1. és 2. alpontjában meghatározott adatokat kell tartalmaznia.

(3) Az (1) bekezdésben meghatározott esetben, amennyiben bármikor kétség merül fel a tényleges tulajdonos kilétével kapcsolatban a szolgáltató az ügyfelet a tényleges tulajdonosra vonatkozó (ismételt) írásbeli nyilatkozattételre szólítja fel.

(4) A szolgáltató köteles minden tőle elvárható intézkedést megtenni annak érdekében, hogy a tényleges tulajdonos azonosítását elvégezze.

7. § (1) A Magyar Köztársaság államhatárát átlépő személy, amennyiben birtokában összesen egymillió forint értéket elérő vagy azt meghaladó összegű forint, valuta, utazási csekk, nemzetközi postautalvány feladóvevénye, átruházható értékpapír, illetve pénzüpi eszköz van, köteles ezt a tényt a vámhatósággal írásban közölni. A közlésnek tartalmaznia kell az 5. § (1) bekezdés a) pontjában felsorolt adatokat, továbbá a személy birtokában lévő pénz összegét és pénznemét, értékpapír, illetve pénzüpi eszköz esetén a kibocsátót, a sorszámot és a névértéket.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott valuta forintértékének kiszámításakor a határátlépés napján a Magyar Nemzeti Bank által közzétett hivatalos árfolyamot, az MNB hivatalos árfolyamlapján nem szereplő külföldi pénznemek esetében az ezek USD-ra átszámított árfolyamairól szóló, átlépés napján érvényes MNB közleményben foglalt árfolyamot kell alkalmazni.

(3) A vámhatóság azonosítja az államhatárt átlépő személyt, ha a 3. § (4) bekezdése alapján pénzmosásra utaló adat, tény vagy körülmény merül fel.

(4) A vámhatóság eljárására a 8. § (1) bekezdését, valamint a 10. § (1) bekezdését értelemszerűen alkalmazni kell.

Bejelentési kötelezettség és egyéb eljárási szabályok

8. § (1) Pénzmosásra utaló adat, tény vagy körülmény felmerülése esetén az 1. § (1) bekezdés n) pontjában meghatározott személy köteles haladéktalanul a (2) bekezdésben megjelölt személynek bejelentést tenni. A bejelentésnek tartalmaznia kell

a) az 5. § (1) bekezdés a)-c) pontjában, illetve a 6. § (2) bekezdésében meghatározott adatokat, és

b) a pénzmosásra utaló adat, tény vagy körülmény rövid ismertetését.

(2) A szolgáltató köteles kijelölni - a szervezet sajátosságától függően - egy vagy több személyt (a továbbiakban: kijelölt személy), aki az 1. § (1) bekezdés n) pontjában meghatározottaktól az (1) bekezdés alapján érkezett bejelentést az ORFK-nak haladéktalanul továbbítja. A kijelölt személy nevééről, beosztásáról, valamint az ezekben bekövetkezett változásról az 1. § (1) bekezdésének a)-e), i) és k) pontjában felsorolt szolgáltató a kijelöléstől számított öt munkanapon belül köteles tájékoztatást küldeni az ORFK részére. Az 1. § (1) bekezdésének f)-h) és j) pontjában felsorolt szolgáltató a kijelölt személy nevééről, beosztásáról az első, általa tett pénzmosásra utaló adat, tény vagy körülmény felmerüléséről szóló bejelentés továbbításával egyidejűleg köteles e tájékoztatást az ORFK részére megadni.

(3) A vámhatóság vonatkozásában kijelölt személynek a pénzmosásra utaló adat, tény vagy körülmény felmerülésének helye szerint illetékes vámhivatal parancsnokát, illetve távollétében a helyettesét kell tekinteni.

(4) Az 1. § (1) bekezdés *n)* pontjában meghatározott személy, ideértve a kijelölt személyt is, a bejelentési kötelezettség teljesítéséről, annak tartalmáról és a kijelölt személyéről - kivéve a büntetőeljárást folytató hatóságnak - harmadik személynek vagy szervezetnek, ideértve az ügyfelet is, tájékoztatást nem adhat, és köteles biztosítani, hogy a bejelentés megtörténte, annak tartalma és a bejelentő személye titokban maradjon. E tájékoztatási korlátozás az 1. § (1) bekezdés *a)-e)* és *k)* pontjában meghatározott szolgáltatók esetében nem vonatkozik a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete, továbbá az 1. § (1) bekezdés *i)* pontjában meghatározott szolgáltatók tekintetében a Szerencsejáték Felügyelet részére nyújtandó információk körére, amennyiben az információszolgáltatás e felügyeleti szervek jogszabályban meghatározott feladatainak ellátásához kapcsolódik.

(5) A bejelentési kötelezettség teljesítése nem tekinthető a bank-, értékpapír-, biztosítási, pénztár és az üzleti titok megsértésének, vagy más - akár jogszabályon, akár szerződésen alapuló - adat- vagy információszolgáltatási korlátozás megsértésének.

(6) A bejelentőt - jóhiszeműsége esetén - akkor sem terheli felelősség a bejelentésért, ha az utóbb megalapozatlannak bizonyul.

(7) A kijelölt személy a 11. § (3) bekezdésében említett Szabályzatban előírt formanyomtatványon köteles bejelentési kötelezettségét az ORFK felé teljesíteni - a szolgáltatóra vonatkozó jogszabályok titokvédelmi előírásainak figyelembevételével - személyesen, telefaxon vagy postai kézbesítés útján, vagy ha a késedelem veszéllyel jár, előzetesen telefonon a formanyomtatványnak megfelelő adatok közlésével.

9. § (1) Az 1. § (1) bekezdésének *a)-e)* pontjában felsorolt szolgáltató felfüggeszti a gyanús ügyletek lebonyolítását, ha pénzmosásra utaló adat, tény vagy körülmény ellenőrzéséhez azonnali rendőri intézkedést lát szükségesnek. A szolgáltató ebben az esetben haladéktalanul köteles bejelentést tenni az ORFK-nak annak érdekében, hogy a bejelentés megalapozottságát ellenőrizhessék. Az ügylet teljesíthető, ha az ORFK a szolgáltatót 24 órán belül nem értesíti írásban (telefax, levél) a büntetőeljárásról szóló törvény rendelkezései alapján meghozott intézkedéséről. A 24 óra számításánál a szombatot, a vasárnapot, valamint az ünnepnapokat figyelmen kívül kell hagyni.

(2) Az (1) bekezdés szerinti 24 órás időtartam kezdő időpontja a szolgáltató által az ORFK-hoz történő bejelentés rövid úton történő (telefon, telefax, levél) megtétele.

(3) A 8. § (6) bekezdését a felfüggesztés esetére is alkalmazni kell.

10. § (1) A szolgáltató a 3. §-ban, az 5. § (7) bekezdésében, továbbá a 6. § (2) bekezdésében foglalt kötelezettség teljesítése során birtokába jutott adatokat, okiratokat, illetve azok másolatait, valamint a 8. § (1) bekezdése szerinti kötelezettség teljesítését igazoló iratokat, illetve azok másolatait az adatrögzítéstől, illetve a bejelentéstől számított tíz évig köteles megőrizni, a 3. § (1) bekezdése alapján birtokába jutott adatok, okiratok, illetve azok másolatainak megőrzési határideje az üzleti kapcsolat megszűnésekor kezdődik.

(2) Az ORFK a 8. § (1) bekezdése alapján kapott információt kizárólag a pénzmosás elleni küzdelem céljaira használhatja fel, és az információt tartalmazó adatokat tíz évig köteles megőrizni.

(3) Az adatokat úgy kell megőrizni, hogy azokból a változás dátuma és a változás előtti adatok is megállapíthatóak legyenek.

(4) Az 1. § (1) bekezdésének *a)-e)* pontjaiban felsorolt szolgáltató köteles olyan nyilvántartást vezetni, amely tartalmazza a 2 millió forint értéket elérő vagy meghaladó

összegű készpénzben (forintban, illetőleg valutában) lebonyolított ügyleti megbízások esetén az ügyfél 5. §-ban meghatározott adatait.

11. § (1) A 10 fő alkalmazotti létszámot meghaladó szolgáltató köteles a pénzmosást lehetővé tevő, illetőleg megvalósító üzleti kapcsolatok, ügyleti megbízások megakadályozása érdekében az ügyfelek azonosítását elősegítő belső ellenőrző és információs rendszert működtetni.

(2) A szolgáltató köteles gondoskodni arról, hogy alkalmazottai a pénzmosás bűncselekményére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket megismerjék, a pénzmosást lehetővé tevő, illetőleg megvalósító üzleti kapcsolatokat, ügyleti megbízásokat megtanulják felismerni, és a pénzmosás gyanújára okot adó esetekben megfelelően tudjanak eljárni.

(3) E törvényben meghatározott kötelezettségek körébe tartozó feladatok teljesítésére a szolgáltató köteles belső szabályzatot (a továbbiakban: Szabályzat) készíteni, melyet a szolgáltató felett állami vagy szakmai felügyeletet gyakorló szerv hagy jóvá.

(4) A szolgáltató felett állami vagy szakmai felügyeletet gyakorló szerv a Szabályzat kidolgozásához - az ORFK-val együttműködve - iránymutatásokat és mintaszabályzatokat bocsát rendelkezésre.

(5) A Szabályzat kötelező tartalmi elemei:

a) a pénzmosásra utaló adatok, tények, körülmények megállapításakor figyelembe veendő szempontok,

b) az ügyfelek azonosításának belső eljárási rendje,

c) a tényleges tulajdonos megállapítása belső eljárási rendjének, illetve az ügyfél erre vonatkozó nyilatkozata megtételének meghatározása,

d) a bejelentési kötelezettség teljesítésének belső eljárási rendje, ideértve az ezt elősegítő belső ellenőrző, információs és adatkezelő rendszert,

e) az ORFK-nak történő bejelentés eljárási rendje és formája, a 8. § (1) bekezdésének a) és b) pontjában meghatározott adatokat tartalmazó formanyomtatvány,

f) az azonosítás, illetőleg a bejelentés kapcsán keletkezett adatok kezelésére, megőrzésére, védelmére vonatkozó előírások,

g) az alkalmazottak képzésére és folyamatos továbbképzésére vonatkozó előírások,

h) az ügyfelekkel kapcsolatba kerülő alkalmazottak részére az egyes esetekben alkalmazandó eljárási, magatartási normák,

i) a Büntető Törvénykönyv pénzmosási tényállásának, e törvény rendelkezéseinek ismertetése, továbbá a szolgáltatóra vonatkozó jogszabályok titokvédelmi előírásainak ismertetése.

12. § A pénzügyminiszter az állami vagy szakmai felügyelettel nem rendelkező szolgáltatók részére - az ORFK-val együttműködve - a Szabályzat kidolgozásához szükséges irányelvet a Pénzügyi Közlönyben közzéteszi.

13. § (1) Az állami vagy szakmai felügyelettel nem rendelkező szolgáltatók esetében az ORFK ellenőrzi, hogy a szolgáltató:

a) rendelkezik-e Szabályzattal, illetve

b) tevékenysége megfelel-e az e törvényben foglalt azonosítási, bejelentési, adat- és iratmegőrzési, valamint az alkalmazottak oktatására és képzésére vonatkozó kötelezettségeknek.

(2) Az ellenőrzés során az ORFK az államigazgatási eljárásról szóló törvény rendelkezései szerint jár el az e törvényben meghatározott eltérésekkel.

(3) Az ellenőrzés során az első fokú hatósági jogkört az ORFK Bűnügyi Főigazgatósága, a másodfokú hatósági jogkört az országos rendőrfőkapitány gyakorolja.

(4) Az ellenőrzés foganatosításakor az ORFK helyszíni ellenőrzést végez, amelynek keretében az azonosítási kötelezettség és a bejelentési kötelezettség teljesítése során keletkezett, valamint a 11. § (2) bekezdésében meghatározott oktatással és képzéssel kapcsolatos dokumentumokba tekinthet be.

(5) Az előírások megsértése, illetőleg hiányosság megállapítása esetén az ORFK kötelezheti a szolgáltatót:

a) e törvény előírásainak betartására, a feltárt hiányosságok megszüntetésére,

b) Szabályzat kidolgozására vagy meghatározott szempontok szerinti átdolgozására.

(6) Amennyiben törvény súlyosabb jogkövetkezményt nem állapít meg, bírság kiszabásának van helye azzal a szolgáltatóval szemben, aki az e törvényben meghatározott kötelezettségek teljesítését ismételten elmulasztja, késedelmesen vagy hiányosan teljesíti.

(7) A bírság összege 10 000 forinttól 100 000 forintig terjedhet.

(8) Az országos rendőrfőkapitány határozata ellen a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény XX. Fejezete alapján a határozat bírósági felülvizsgálatának van helye.

Az ügyvédre és a közjegyzőre vonatkozó eltérő rendelkezések

14. § (1) Az e törvényben meghatározott azonosítási és bejelentési kötelezettség az ügyvédet - a (3) bekezdésben foglalt kivétellel - akkor terheli, ha pénz és értéktárgy letéti kezelését végzi, vagy ha a következő jogügyletek előkészítésével és végrehajtásával összefüggésben végez az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény 5. § (1) bekezdésében meghatározott ügyvédi tevékenységet:

a) gazdasági társaságban vagy egyéb gazdálkodó szervezetben lévő vagyონrész (részesedés) vétele, eladása,

b) ingatlan vétele, eladása,

c) gazdasági társaság vagy egyéb gazdálkodó szervezet alapítása, működtetése, megszűnése.

(2) Az e törvényben meghatározott azonosítási és bejelentési kötelezettség a közjegyzőt - a (3) bekezdésben foglalt kivétellel - akkor terheli, ha bizalmi őrzést végez, vagy a közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvényben (a továbbiakban: Kjt.) meghatározott közjegyzői tevékenységet végez a következő jogügyletek előkészítésével és végrehajtásával kapcsolatban:

a) gazdasági társaságban vagy egyéb gazdálkodó szervezetben lévő vagyonrész (részesedés), vétele, eladása,

b) ingatlan vétele, eladása,

c) gazdasági társaság vagy egyéb gazdálkodó szervezet alapítása, működtetése, megszűnése.

(3) Az e törvényben előírt kötelezettségek az ügyvédet nem terhelik, ha

a) a pénzmosásra utaló adat, tény vagy körülmény büntetőeljárásban történő védelem, illetve bíróság előtti képviselet - ide nem értve a cégbírósági eljárásban történő képviseletet - előkészítése, ellátása során, vagy ellátását követően utóbb és azzal összefüggésben jutott tudomására,

b) a pénzmosásra utaló adat, tény vagy körülmény az a) pontban írt képviselet, védelem ellátásának, vagy az eljárás megindításának a szükségességével összefüggésben végzett jogi tanácsadás során jutott a tudomására.

(4) Az e törvényben előírt kötelezettségek a közjegyzőt nem terhelik, ha

a) a pénzmosásra utaló adat, tény vagy körülmény a (3) bekezdés a) pontjában írt képviselet, védelem ellátásának, vagy az eljárás megindításának a szükségességével összefüggésben végzett jogi tanácsadás során jutott a tudomására,

b) a közjegyző nemperes eljárást folytat le.

15. § (1) A 8. § (1) bekezdésében előírt bejelentést az ügyvéd és a közjegyző annál a területi kamaránál köteles teljesíteni, amelynek tagja (a továbbiakban: területi kamara). Az ügyvéd és a közjegyző alkalmazottja - ideértve az alkalmazott ügyvédet is - a bejelentést a munkáltatói jogokat gyakorló ügyvédnél vagy közjegyzőnél teszi meg. A munkáltatói jogokat gyakorló ügyvéd vagy közjegyző a bejelentést haladéktalanul továbbítja a területi kamarának. Az ügyvédi iroda alkalmazottja a taggyűlés által kijelölt személynek tesz bejelentést, aki a bejelentést haladéktalanul továbbítja annak a kamarának, amely az irodát nyilvántartásba vette.

(2) A területi ügyvédi, közjegyzői kamarák elnöke kijelöli azt a személyt, aki az 1. § (1) bekezdésében meghatározott személyektől érkezett bejelentést az ORFK-nak haladéktalanul továbbítja. A kijelölt személyről és a személyében bekövetkezett változásról a területi ügyvédi, közjegyzői kamara haladéktalanul köteles tájékoztatást küldeni az ORFK részére.

(3) A 11. § (3) bekezdésében meghatározott kötelezettség körébe tartozó feladatok teljesítésére a Magyar Ügyvédi Kamara, illetőleg a Magyar Országos Közjegyzői Kamara szabályzatot, iránymutatást készít, a jogszabályoknak megfelelő szabályzatot, iránymutatást az igazságügyminiszter jóváhagyja. Az ügyvédi iroda, valamint az egyéni ügyvéd a szabályzat alapján belső Szabályzatot alkot, melyet a Magyar Ügyvédi Kamara hagy jóvá.

(4) A Magyar Országos Közjegyzői Kamara által kibocsátott iránymutatás a közjegyzők tekintetében belső szabályzatnak minősül.

(5) Az ügyvédi iroda esetében a taggyűlés dönthet arról, hogy a 10. § (1) bekezdésében és a 11. § (1) és (2) bekezdéseiben meghatározott kötelezettségeket az iroda vagy a tagok teljesítsék.

(6) Az ügyvéd és a közjegyző bejelentési kötelezettségének teljesítése nem tekinthető a külön törvényen alapuló titoktartási kötelezettsége megsértésének, a rendelkezésére bocsátott iránymutatásokat és mintaszabályzatokat pedig a titoktartására vonatkozó szabályok szerint köteles kezelni.

(7) E törvény alkalmazásában a közjegyzőt nem terheli a Kjt. 3. § (2) bekezdésében előírt kötelezettség.

Záró és átmeneti rendelkezések

16. § (1) E törvény a kihirdetését követő 90. napon lép hatályba.

(2) A szolgáltatók felett állami vagy szakmai felügyeletet gyakorló szervek a 11. § (4) bekezdésében foglalt iránymutatásokat és mintaszabályzatokat a hatálybalépéstől számított öt napon belül kötelesek a felügyeletük alá tartozó szolgáltatók rendelkezésére bocsátani.

(3) A pénzügyminiszter az állami vagy szakmai felügyelettel nem rendelkező szolgáltatók részére a Szabályzat kidolgozásához szükséges irányelvet a hatálybalépéstől számított öt napon belül a Pénzügyi Közlönyben közzéteszi.

(4) E törvény hatálybalépésekor működő szolgáltató Szabályzatát az iránymutatás és mintaszabályzat megjelenésétől számított kilencven napon belül köteles átdolgozni, illetve kidolgozni.

(5) Az állami vagy szakmai felügyelettel nem rendelkező szolgáltató az irányelv közzétételétől számított kilencven napon belül köteles Szabályzatát az ORFK részére megküldeni.

(6) A törvény hatálybalépése után megalakuló, az 1. § (1) bekezdésének a)-e), i) és k) pontjában felsorolt szolgáltató tevékenységének engedélyezéséhez a külön törvényekben megállapított feltételek mellett szükséges az is, hogy Szabályzatát az állami vagy szakmai felügyelethez jóváhagyásra az engedélykérelemmel együtt benyújtsa.

(7) E törvény hatálybalépését követően a 1. § (1) bekezdésének f)-h), j), l) pontjában meghatározott tevékenységet megkezdő szolgáltató tevékenysége megkezdését követő kilencven napon belül köteles Szabályzatot készíteni és azt az állami vagy szakmai felügyelet részére jóváhagyásra, illetőleg az ORFK részére megküldeni.

(8) E törvény hatálybalépésekor működő szolgáltató Szabályzatának e törvény rendelkezéseinek figyelembevételével történő átdolgozásáig köteles az 1994. évi XXIV. törvény 6. § (2) bekezdésében meghatározott Szabályzat rendelkezései alapján eljárni.

(9) A szolgáltató - az 5. § (6) bekezdésétől eltérően - 2003. december 31-ét követően köteles az ügyleti megbízás teljesítését megtagadni, amennyiben:

a) az ügyféllel e törvény hatálybalépése előtt létesített üzleti kapcsolatot, és

b) az ügyfél a szolgáltató írásbeli értesítése ellenére a szolgáltatónál azonosítás céljából személyesen nem jelent meg, és

c) az ügyfél 5. § (1) bekezdésében, illetve a tényleges tulajdonos 6. § (2) bekezdésben meghatározott adatai nem állnak teljeskörűen rendelkezésére.

17. § (1) A törvény kihirdetését követő 90. napon a jogtanácsosi tevékenységről szóló 1983. évi 3. törvényerejű rendelet (a továbbiakban: Tvr.) 2. §-a (1) bekezdésének b) pontja, 7. §-ának (3) bekezdése és 8. §-a hatályát veszti.

(2) A jogtanácsosi iroda a törvény hatálybalépésével egyidejűleg köteles felfüggeszteni a tevékenységét és a felfüggesztésről az alapító szervezeteket és más megbízóit haladéktalanul értesíteni. A jogtanácsosi iroda 2003. december 31. napjával megszűnik.

(3) A jogtanácsosi iroda tagjai az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény szabályai szerint ügyvédi irodát alapíthatnak vagy tevékenységüket egyéni ügyvédként folytathatják.

(4) Az ügyvédi kamara a névjegyzékbe történő felvételi kérelemről 45 napon belül határoz, ha az ügyvédi iroda alapítása és a nyilvántartásba vétel iránti kérelem kamarához történő benyújtása e törvény hatálybalépését követő 45 napon belül megtörtént, vagy az ügyvédi névjegyzékbe történő felvétel iránti kérelmet e törvény hatálybalépésétől számított 45 napon belül a kamaránál benyújtják.

(5) A jogtanácsosi iroda tagjának az ügyvédi kamarai névjegyzékbe történő felvételkor a magyar állampolgárságát nem kell igazolnia, ha az igazságügyminiszter e törvény hatálybalépése előtt részére a Tvr. 3. § (2) bekezdése alapján a magyar állampolgárság követelménye alól felmentést adott.

18. § E törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti:

a) a pénzmosás megelőzéséről és megakadályozásáról szóló 1994. évi XXIV. törvény;

b) a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény módosításáról szóló 1997. évi CLVIII. törvény 62. §-a;

c) a terrorizmus elleni küzdelemről, a pénzmosás megakadályozásáról szóló rendelkezések szigorításáról, valamint az egyes korlátozó intézkedések elrendeléséről szóló 2001. évi LXXXIII. törvény 2. §-a;

d) a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény 303/B. § (1) bekezdéséből "a pénzügyi szolgáltató szervezet számára" szövegrész;

e) a pénzmosás megelőzéséről és megakadályozásáról szóló 1994. évi XXIV. törvény végrehajtásáról szóló 299/2001. (XII. 27.) Korm. rendelet;

f) a pénzmosás megelőzéséről és megakadályozásáról szóló 1994. évi XXIV. törvény végrehajtásáról szóló 299/2001. (XII. 27.) Korm. rendelet módosításáról szóló 59/2002. (III. 29.) Korm. rendelet.

Módosuló törvények

19. § (1)

(2)

(3)

(4)

(5)

(6)

20. § Ahol jogszabály az 1994. évi XXIV. törvényre, vagy a Pmt.-re utal, azon e törvényt kell érteni.

Az Európai Közösségek jogszabályaihoz való közelítés

21. § E törvény a Magyar Köztársaság és az Európai Közösségek és azok tagállamai között társulás létesítéséről szóló, Brüsszelben, 1991. december 16-án aláírt Európai Megállapodás tárgykerében, a Megállapodást kihirdető 1994. évi I. törvény 3. §-ával összhangban a pénzügyi rendszer pénzmosási célra történő felhasználásának megakadályozásáról szóló 91/308/EGK irányelvvel, valamint az azt módosító 2001/97/EK irányelvvel összeegyeztethető szabályozást tartalmaz.